

ГЛАВА 31

И Рече на оученицы те си: не ѣ възможно да не дойдатъ совлазни те: но горко на оногова чрезъ когото прихождаютъ.

2 Под добрѣ бы былъ за него, ако бы былъ закаченъ водениченъ камень околъ шіа та мѣ, и фжрленъ бы былъ въ морѣ то, нежели да совлазни едного ѿ малки те тіа.

3 Внимайте въ себѣ си, ако ти согрѣши братъ твой, покарай мѣ се: и ако се покае, прости мѣ.

4 И ако седмь пѣти на день ти согрѣши, и седмь пѣти се ѡвѣрне къ тебе, и говори, каюся: прости мѣ.

5 И рекоха апостоли те на Гдѣ: оумножи ни вѣра.

6 Я Гдѣ рече: ако вѣхте имали вѣра колко то сѣнапово то зѣрно, щѣхте да речѣте на тѣмъ черница: истребисѣ и насадисѣ въ морѣ то, и щѣше да вы послѣша.

7 Я кой ѿ васъ, който има раба що ѡрѣ, или пасѣ ѡвцы, като дойде ѿ нѣва та, ще мѣ речѣ тоа чѣсъ: замини та сѣднѣ;

8 Но нещѣ ли да мѣ речѣ: приготи нѣщо да вечерамъ: и запрегни се та ми послѣгивай, до де да їмъ и пиѣмъ:

а послѣ ще да їдѣшъ и пиѣшъ и ты;

9 Да ли благодарни на оногова раба, зашто направѣи тоа що мѣ заповѣда: не мѣслимъ (да мѣ благодарни).

10 Тѣмъ и вѣе, когѣто направѣите сѣчки те ѡныа (ракоты) што ви са заповѣданы, говорѣте: че сме раби непотрѣбни: зашто онова штоо бѣхмѣ длѣжни да направѣимѣ, направѣхмѣ.

11 И когѣто той ѡнѣвашѣ во Іерусалимъ, замѣнивашѣ презъ Самаріа, и презъ Галїлѣа.

12 И като влѣзѣше въ нѣкое сѣло, срѣшнаха го десѣтъ прокажѣни мѣжѣе, коѣто се запрѣха ѿ далѣче:

13 И ѡнѣ вдигнаха гласъ, и рекоха: Іисусѣ Оучителю, помѣли ны.

14 Я Іисусъ като ги видѣ, рече їмъ: идѣте. та се покажѣте на свѣщѣнницы те. Я ѡнѣ като ѡнѣвахѣ ѡчистѣхасѣ.

15 И едѣнъ ѿ нѣхъ като видѣ, зашѣ и сѣклѣ, вѣрнѣсѣ, и сѣ голѣмъ гласъ прославѣвашѣ Бѣа:

16 И падна сѣ лицѣ то си на нозѣ те мѣ, и благодарѣше мѣ: и той бѣше Самарянинъ.

17 И ѡговорѣ Іисусъ, и рече: не ѡчистѣхалисѣ и десѣтъ тѣ; а девѣтъ тѣ гдѣ са;

18 Не найдѣхалисѣ и ѡнѣ да се вѣрнатъ да дадатъ